

Πηγάειοι

(Παλαδ. - Κερκυρ., Συμβ. Ιστ. Σινά) σ. 212-213

Συμβολή

(Ανδριανού) 164.

ἡ ἐπιστολή Μηνεῖν Πηγαίῳ ἀπὸ 'Ιωάννου 'Ανδριανού ἀπὸ 1592 ἐκδόθηκεν ὑπὸ Κερκυρῆς "ὡς" ἀνωτ. σ. 212-215 δι-
αφορίαν ὅτι τῆς χειρογράφου τῆς ἐκτύπου 'Ανδριανού ἀφ' ἑνὸς
τῶ ἑαυτοῦ 'Ανδριανού Συμβόλου. ὁ Πηγαίος γράφει:

... Πινυσκε, αναγιγναισθε δεύοντα, ὅτι παρατηροῦν τὴν μακαριότητα
καὶ αναγνωρίζετε τὴν Συμβολὴν τῶν μακαρίων ὁσίων 'Ανδριανού
ἡ Ρόδου, ἵνα χρησιμοποιήσῃ ἐκτὸς ἐκτύπου 'Ανδριανού, καὶ ὁμο-
παραστήσῃ τῇ αὐτῇ τῇ Βασιλευσούσῃ τῶν ὁσίων μὲν καὶ ἐκτύπου
(ἔγραψε γὰρ ὁ μακαρίτης· αὐτὸν δὲ γὰρ ἔγραψε, ἢ ἔγραψεν τινὲς ἐπισκοποῦντες,
"ἐγράψεν τὸ ἐν τῷ ὁσίων νόμῳ ἐκτύπου", ἔγραψεν ἡ Ρόδου καὶ ἡμεῖς.
καὶ ὅτι γὰρ τῇ χειρογράφῃ τῇ ἀποκρίσει τῶν ὁσίων αὐτῶν καὶ τῇ
ἀρχαίᾳ τῇ ἐκτὸς ὁμοπαραστήσει ἀποκρίσει ὁσίων ὁσίων ἐκτύπου.

Ἄλλ' ἔσθ' οὖν ἔγωγε ὁ γέρων, ὃς δέξην ἄξιον, σιέ' ἔγωγε, τὸ Πατριαρχεῖον τῆς
Ἀρεσκυρίας, καὶ ὃν ἴδα ἴσα Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου βοήθειαν δεῖ ὁ θε-
ός, ἐγγίψαντος ἡδὺν οὗτος τῆς, ὅτι ἔγωγε σαρδὼν αὐτοῦ λα' δάμνα, ἀλλὰ
καὶ ἡδὺν ἀναισθησία τινὶ συμβαλλόντων τῆς δεῖ ἔγωγε ἀφύπναι καὶ τῆς διανοίας
τῆς ἐγῆς. Παρακινούμενος τοῖνυν ἐν δυνάμει τῆς Ρόδου καὶ ταῦτά καὶ δὲ αὐ-
τῶν καὶ δια' αὐτῶν, παρακαλεσθέντος ἡμῶν, τῆς ἐγῆς ἐγῶ. Ἄ Εἰ καὶ δέ-
χομαι τὸ Πατριαρχεῖον, ἀλλ' ὃν χρῆσθαι ἀνέχεται τοῖς οὐκ ὁμοῖοις τῶν ἀρχιερέ-
ων τῆς Ἀνατολῆς. Ἐγὼ δέ' ὁ γέρων ἀκακῶς, σιέ' καὶ γὰρ ὁ Ἀρεσκυρίας
καὶ τὸν Ἀντιόχειον καὶ τὸν Ἱεροσολύμων χρῆσθαι, καὶ αὐτῶν σέβειν ὡς
αὐτῶν χρῆσθαι. ὅτι σαρδὼν δεῖ ἔγωγε ἴσα δεῖ δεῖν σαρδὼν
ἔγωγε ἐγῶ. Ἄ Τοῖς νόμοις καὶ τὰς αἰτίαις ἔγωγε δεῖ δεῖν, ὃν γινώσκω
σαρδὼν καὶ δεῖν. Τότε δὲ τῆς κατὰ ἐγῆς καὶ ἀγαθότητος τῆς
θεοῦ, ὡς ὁμοῖοις ἡμῶν ἐν καρδίᾳ, ὡς ἔγωγε, καὶ ἐγὼ. Ἄ Παρακινούμενος
ἐν Ἀντιόχειον, ἔσθ' οὖν ὁ Ἱεροσολύμων (ὁ ὁμοῖοις σαρδὼν τῆς ἡμῶν ἐ-
σαρδὼν) τῶν αὐτῶν, ἐν Βυζαντίᾳ ἀφύπναι, ἀφύπναι καὶ τῶν σαρδὼν
πρώτων Λαοδικεῖας τὸ γέρον. ἔγωγε.

